

Betlém

Devítka

Kdesi na Valachách jeden truhlář žil
A ten si po nocích Betlém vyrobil
Myslel na děti co syn mu dal
A víc než o sebe se o ně bál

Potom se modlil Pane dej mi čas
Aby mě nezahubil sníh a mráz
Abych ty štěňata směl vychovat
A víc než o sebe se o ně bát

A tak ten stařec dlátem stvořil svět
Tak velmi líbezný a prostý na pohled
Každý v něm dělal co dělat má
Den bylo světlo a noc byla tma

Sedlák v něm oral a zvon měřil čas
Hlupáci zpíjeli se pod obraz
Řeky v něm tekly správným korytem
A stromy rostly rovnou za sluncem

To že těm řekám darem za koryta dal
Vrásky co do tváře mu život vyoral
A svoje prsty prací zkřivené
Dal do těch stromů v zemi vzdálené

To že ta koryta sám naplnil
Krví co na vinicích vypotil
A všechny tváře které miloval
Do toho Betlému s láskou vyřezal

A přišla noc ta ze všech nejtišší
A všude kolem začal padat sníh
A děti jako z varhan píšťaly
Chvíli se smály, chvíli plakaly

A v očích měly všechno světlo hvězd
Voněly štěstím jak pole kolem cest
Proto se Bohu ten Betlém zalíbil
A znovu s láskou se k lidem ponížil